

POPULACIJA

- Populacija <u>je skupina organizmov iste vrste, ki</u> <u>živijo v istem prostoru ob istem času in si med sabo izmenjujejo gene</u>.
- Je osnovna enota proučevanja v ekologiji.
- Meja populacije je lahko list, gozd, vsi gozdovi Slovenije.
- Primeri:
 - populacija uši na listu
 - populacija risov v gozdu
 - populacija medvedov v vseh gozdovih Slovenije.

OSNOVNI EKOLOŠKI PROCESI V POPULACIJI

- V populacijah potekajo <u>osnovni ekološki</u> <u>procesi</u>, ki jih oblikujejo in torej vplivajo na njihovo velikost in razširjanje. To so:
- rodnost
- umrljivost
- priseljevanje
- odseljevanje.
- Rodnost in umrljivst nista povezani.
- Priseljevanje in odseljevanje sta povezana procesa, saj osebki, ki se odselijo, povečajo drugo populacijo.

$$N_{t_1} = N_{t_0} + (r+p) - (u+o)$$

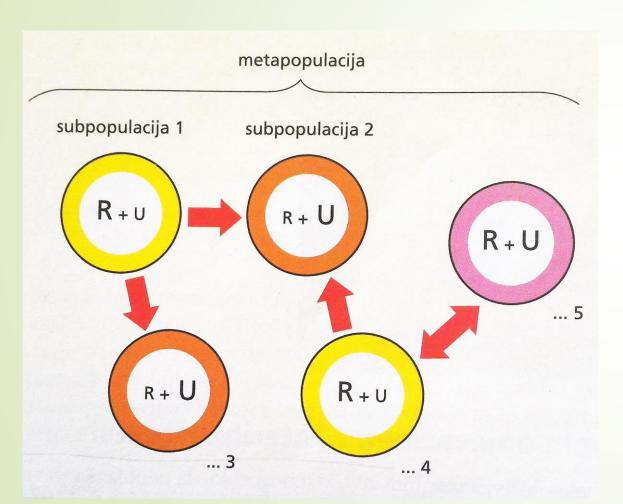
- N_{t_1} = število osebkov v populaciji v obdobju t_1
- N_{t_0} = število osebkov v populaciji v obdobju t_0
- r = rodnost ali št. novorojenih osebkov
- p = priseljevanje ali št.osebkov, ki so se priselili iz druge populacije
- u = umrljivost ali št. poginulih osebkov
- o = odseljevanje ali št.osebkov, ki so se odselili v drugo populacijo

- Na velikost vsake populacije vplivajo:
 - rodnost in priseljevanje, ki populacijo povečujeta
 - umrljivost in odseljevanje, ki populacijo zmanjšujeta.
- <u>Majhna populacija</u> ima na razpolago <u>dovolj dobrin</u>, zato je <u>rodnost velika</u>, <u>populacija se povečuje</u>.
- V veliki populaciji dobrin primanjkuje, zato je rodnost majhna, populacija se zmanjšuje.

IZVORNA IN PONORNA POPULACIJA

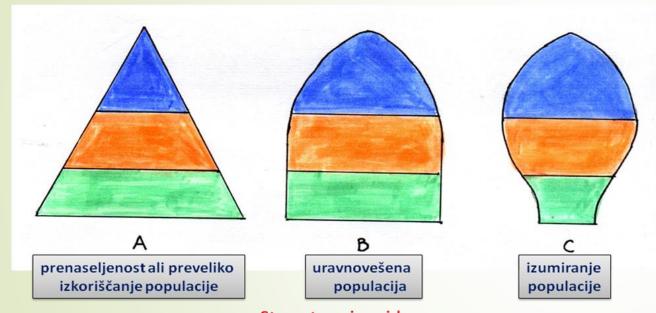
- Populacijo, v kateri je rodnost manjša od umrljivosti, imenujemo PONORNA POPULACIJA.
 - Ponorne populacije so obsojene na propad, razen če se vanje ne doseljujejo osebki iz izvornih populacij.
- Populacijo, v kateri je rodnost večja od umrljivosti, imenujemo IZVORNA POPULACIJA.
 - Izvorne populacije z odseljevanjem osebkov skrbijo, da se njihova populacija preveč ne poveča, kar bi povzročilo večjo tekmovalnost med osebki.
- METAPOPULACIJA je sistem več populacij, med katerimi so tako ponorne, kakor izvorne.

METAPOPULACIJA S SUBPOPULACIJAMI

- Krogi predstavljajo posamezne populacije, ki jih v tem primeru imenujemo tudi
 SUBPOPULACIJE.
- Oranžni krogi so PONORNE populacije, v katerih je umrljivost večja od rodnosti.
- Rumeni krogi so IZVORNE populacije, v katerih je rodnost večja od umrljivosti.
- Rožnati krogi so populacije, v katerih je rodnost enaka umrljivosti.
- Puščice prikazujejo smer preseljevanja osebkov iz izvornih v ponorne populacije (priseljevanje in odseljevanje).

- Populacijo opišemo s populacijskimi parametri:
 - številom osebkov
 - gostoto
 - razširjenostjo
 - starostno strukturo
 - predrazmnoževalno skupino mladi osebki
 - razmnoževalno skupino spolno zreli osebki
 - porazmnoževalno skupino stari osebki
 - spolno strukturo (moški in ženski spol).
- Populacijski parametri_posredno vplivajo na velikost in razširjanje populacije.

Porazmnoževalna skupina - stari osebki

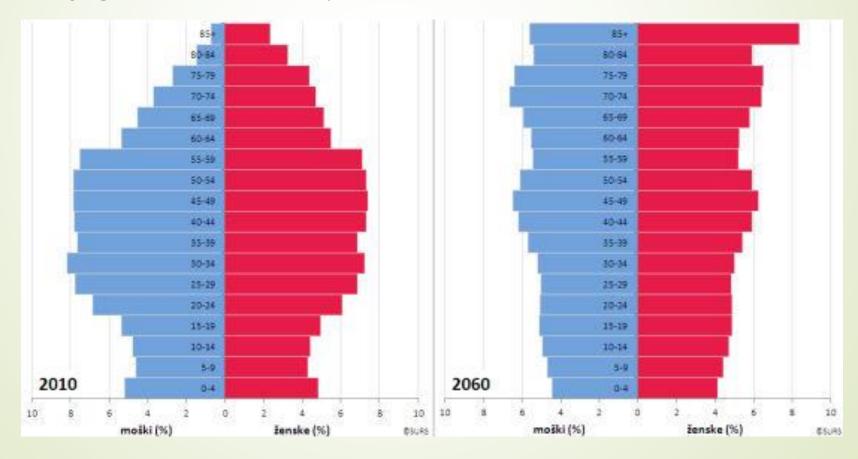
Razmnoževalna skupina - spolno zreli osebki

Predrazmnoževalna skupina - mladi osebki

Starostna piramida
Populacije sestavljajo osebki različnih starosti, ki jih
razdelimo v starostne razrede:

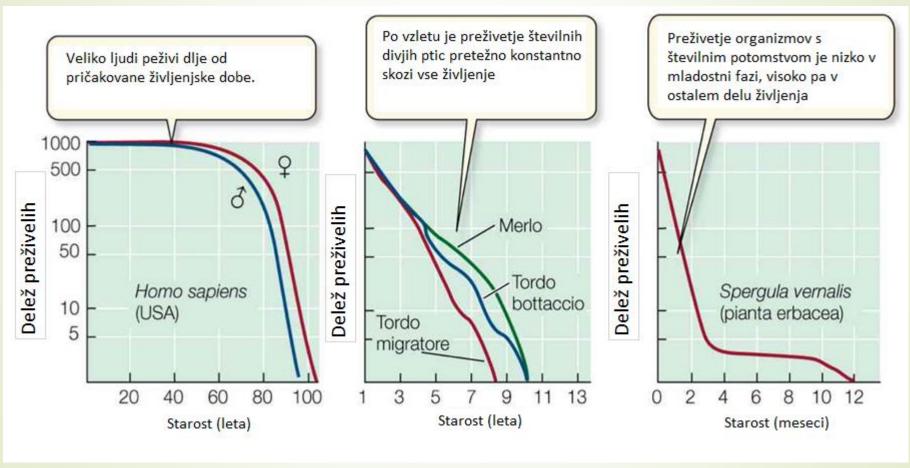
STAROSTNA IN SPOLNA PIRAMIDA PREBIVALSTVA SLOVENIJE

STAROSTNO in SPOLNO STRUKTURO populacije prikazujemo s STAROSTNIMI in SPOLNIMI PIRAMIDAMI.

KRIVULJE PREŽIVETJA

VSAKA POPULACIJA IMA SVOJO ZNAČILNO KRIVULJO PREŽIVETJA

Turdus migratorius - drozg selivec – tordo migratore Turdus philomelos - drozg cikelj – tordo bottaccio Turdus merula - kos – merlo Spergula vernalis - spomladanski oklast - spergula

VRSTE IZ PREJŠNJE PROSOJNICE

- Turdus migratorius drozg selivec tordo migratore
- Turdus philomelos drozg cikelj tordo bottaccio
- Turdus merula kos merlo
- Spergula vernalis spomladanski oklast spergula

spomladanski oklast Spergula vernalis

kos Turdus merula

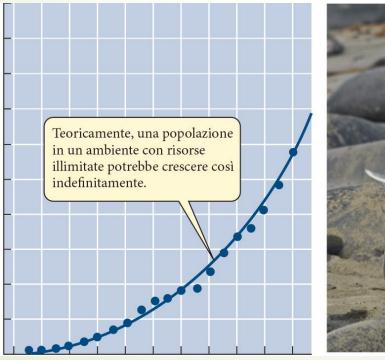

drozg selivec Turdus migratorius

drozg cikelj Turdus philomelos

- Če bi vrsta popolnoma izkoristila svoje razmnoževalne sposobnosti in če v okolju ne bi bilo omejitev s hrano in razpoložljivim prostorom, ne bi bilo plenilcev, bolezni, vremenskih in drugih nezgod, bi populacija rasla neomejeno.
- V naravi se ne more nobena populacija neomejeno razmnožiti.

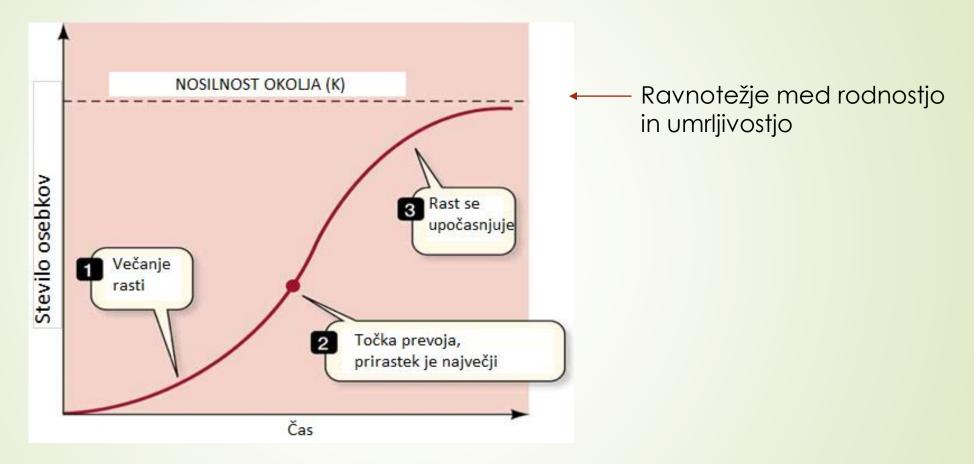

morski slon – Mirounga sp.

14

NOSILNOST OKOLJA

- NOSILNOST OKOLJA je maksimalno število osebkov neke populacije, ki jih lahko okolje sprejme.
- Ko doseže populacija številčnost nosilnosti okolja (K), je doseženo ravnotežje med rodnostjo in umrljivostjo.

Pet vrst ptičev pevcev rodu *Setophaga* lahko sobiva na istem drevesu.

Vsaka ima svojo ekološko nišo.

rod Setophaga družina Parulidae – gozdni pevci

6 EKOLOŠKA NIŠA

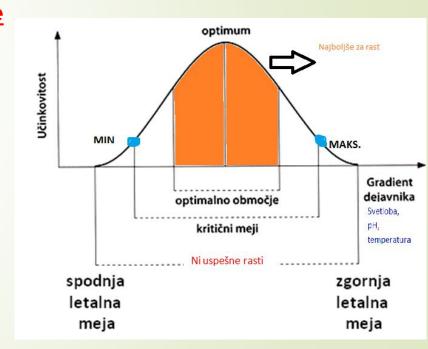
- Ekološka niša so vsi dejavniki okolja, tako neživi kakor tudi živi, ki omogočajo, da populacija ali vrsta tam živi oz. funkcionira.
- Vsaka vrsta ima svojo ekološko nišo.
- Dejavniki okolja, ki predstavljajo ekološko nišo so:
 - temperatura
 - svetloba
 - tlak
 - skrivališča
 - hrana
 - voda
 - plenilci...
- Te dejavnike imenujemo tudi dimenzije ekološke niše.

GENERALISTI IN SPECIALISTI

- Nekatere vrste preživijo v širokem razponu sprememb (npr. pri temperaturah pod 5°C in nad 35°C); to so generalisti.
 - Npr. rastline iz zmernega klimatskega pasu preživijo v <u>širokem razponu</u> temperatur.
- Specialisti pa preživijo le znotraj ozkega razpona sprememb.
 - Rastline iz tropskega pasu preživijo v ozkem razponu temperatur.

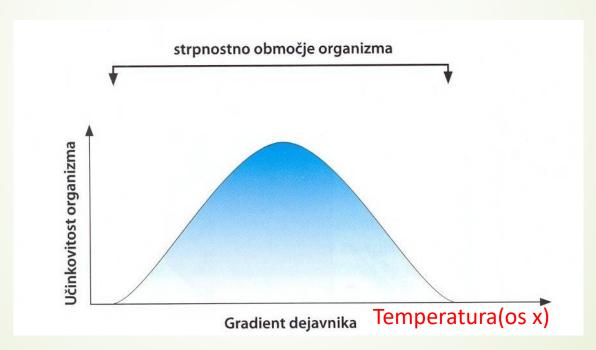
STRPNOSTNA KRIVULJA

- Za vsak dejavnik okolja (=dimenzijo ekološke niše) (temperaturo, vlago, količino plena, dolžino zime, čas aktivnosti plenilcev,...) lahko prikažemo strpnostno krivuljo.
- Strpnostna krivulja <u>prikazuje učinkovitost organizmov glede</u> <u>na razpon posameznega dejavnika okolja</u>.
- Kadar so vsi dejavniki okolja v optimalnem območju, je vrsta ali populacija, ki tam živi, najbolj učinkovita.
- Ob določeni spremembi so razmere že tako poslabšane, da organizmi sicer še preživijo, ne morejo pa se več razmnoževati.
- Ob še večji spremembi razmer lahko organizmi zapadejo v komo ali kakšno drugo obliko neaktivnega življenja, na primer v zimsko spanje (hibernacijo). Učinkovitost organizmov v takšnih razmerah je zelo majhna, saj v komi lahko le čakajo na izboljšanje razmer.
- Če se razmere še poslabšajo organizem pogine. To se zgodi, ko razmere padejo izven strpnostnega območja za to vrsto.

ENODIMENZIONALEN GRAF

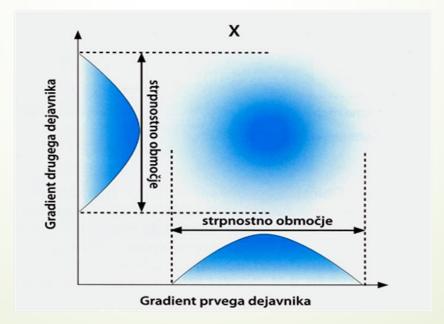
Eno dimenzijo ekološke niše (npr. temperaturo) lahko predstavimo v obliki enodimenzionalnega grafa.

Učinkovitost nič pomeni, da vrsta ob teh danostih temperature NE PREŽIVI.

Dve dimenziji ekološke niše (npr. temperaturo in vlago) lahko predstavimo v obliki dvodimenzionalnega grafa.

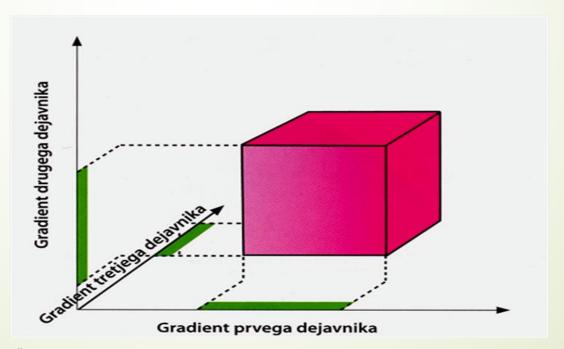
Dvodimenzionalen graf

TRIDIMENZIONALEN GRAF

Tri dimenzije ekološke niše (npr. temperaturo, vlago in jakost sončnega sevanja) lahko predstavimo v obliki tridimenzionalnega grafa.

Tridimenzionalen graf

EKSTREMNE RAZMERE ZA NEKATERE VRSTE

- Nekatere vrste živijo v okoljih z ekstremnimi razmerami, kot so:
 - zelo visoka/nizka temperatura
 - dolgotrajna suša
 - velika slanost
 - ekstremne vrednosti pH
- Zanje so take lastnosti blizu optimalnih razmer, zato se tu razmnožujejo.
- Druge vrste lahko v takem okolju preživijo, a le v neaktivnem stanju.
- Te vrste <u>ekstremne razmere tolerirajo</u>, dolgoročno pa preživijo le v normalnih razmerah.

NORMALNE RAZMERE ZA VEČINO VRST

- PH mora biti za večino organizmov med 5 in 9 (izjema so prokarionti).
- Temperatura mora biti med 5° C in 30°C.
- Nizke temperature so neugodne zato, ker se voda spremeni v led.
- Voda v obliki ledu pa ne more več služiti za transport snovi po telesu in ne more biti več medij v katerem potekajo biokemijske reakcije.
- ► Kristali ledu lahko poškodujejo celično membrano → smrtno nevarno za organizem.
- Nizke temperature → biokemijske reakcije potekajo počasneje → lahko povzročijo smrt.
- Visoke temperature povzročijo dehidracijo, denaturacijo beljakovin in smrt.

OBMOČJA S POSEBNIMI RAZMERAMI

- Temperature do 70°C se pojavljajo sredi kompostnega kupa, v katerem glive in bakterije razkrajajo organske snovi.
- Nekateri prokarionti živijo v termalnih vrelcih, kjer so temperature blizu 100°C.
- Najbolj vroča so nekatera območja na oceanskem dnu (več tisoč metrov globoko). Tam, kjer je zemeljska skorja razpokana, v notrajnost Zemlje teče morska voda, ki po drugi razpoki priteče nazaj segreta. Vodni tlak je tu tako velik, da voda ne zavre niti pri 300°C.
- V teh razmerah živijo bakterije tudi pri 110°C.
- Tudi okoli vulkanskih globokomorskih izvirov je temperatura več kot 100°C.
- Tu so gosta naselja pogonofor (kolobarniki, mnogoščetinci), ki živijo v sožitju z bakterijami, ki gradijo organsko snov s kemosintezo.

pogonofore Pogonophora